

in toto districtu paracandiae videlicet qui furtive interficiuntur ferro vel alio modo et qui sint malefactores. Et si eos invenire potero, presentabo Domino Duchae et Consilio si eos capere potero sin autem illos manifestabo eidem Duchae et Consilio quam cito potero.

Si autem malefactores illos invenire non potero inquiram diligenter ab eo cuius fuerit animal et ab aliis, sicut melius mihi videbitur, per Sacramentum ut manifestare debeant si sciunt qui sit ille malefactor; recognito primo per idoneo testes et viso quod idem animal taliter ut interfectum ut dictum est supra et facta estimatione quantum valuerit animal per graecos illos paracandiae silicet in casalibus morantes, damnum illud restitui faciam Domino, animal jactando singulis quantum eis per rationem venerit, deductis etiam expensis eorum quos misero ad inquirendum de hoc maleficio.

Ego autem habiturus sum facta estimatione et restitutione ei per ipsum damnum passus fuerit de quindecim unum et fideliis quae jactavero aliquod residuum fuerit ipsum conservabo causa satisfaciendi in hoc maleficio per totum tempus quo ero in hoc officio et completo termine si quid residuum fuerit reddam Domino Duchae et Consilio.

Hec omniam antedicta bona fide sine fraude nisi remansit per Signoriam amicum non jubavo nec inimicum nocebo per fraudem: servitium non tollam nec tolli faciam per fraudem.

Et si coram me querimonia de damno quae fuerit per animalia, deposita fuerit, que intrant tam in vineis quam in campis et etiam jardinis damnum illud extimabo vel extimari faciam diligenter et facta estimatione damnum illud per dominum animalium restitui faciam et qui damnum passus fuerit ab animalibus illis et insuper ab ipso domino animalium per singulis pedibus animalium magnorum tollam karatum unum, et de minutis animalibus per singulis pedibus denarios IIII de quo habeo ille qui damnum passus fuerit ab ipsis animalibus habere debet medietatem: de reliqua vero medietate dabo medietatem Domino Duchae et Consilio et alteram medietatem in me retinebo.

De porcis licitum est omnibus qui eos invenerint in campis et vineis et jardinis illos occidere»¹⁴⁹.

113

1334-1373. Νοταριακά πρωτόκολλα νοταρίων της Μεθώνης και της Κορώνης. Βενετία, Κορώνη, Μεθώνη, Χάνδακας, Χανιά [λ].

A. Nanetti (ed.), *Documenta Veneta Coroni & Methoni Rogata. Pars Secunda*, Atene 2007, σ. 37, αρ. 6.20· σ. 38, αρ. 6.23· σ. 39, αρ. 6.30· σ. 44, αρ. 6.56· σσ. 45-46, αρ. 6.63· σ. 47, αρ. 6.69· σσ. 48-54, αρ. 6.71-6.85· σσ. 54-146, αρ. 6.89-6.251· σσ. 147-172, αρ. 6.253-6.274· σσ. 176-280, αρ. 7.1-7.67· σσ. 283-287, αρ. 8.1-8.12· σσ. 288-291, αρ. 8.17-8.22· σσ. 291-296, αρ. 8.24-8.36· σσ. 296-297, αρ. 8.39-8.41· σσ. 298-302, αρ. 8.44-8.55· σσ. 303-

149. σσ. 140-141.

305, αρ. 8.58-8.63· σσ. 306-307, αρ. 8.66-8.70· σσ. 308-355, αρ. 8.73-8.129¹⁵⁰.

ΜΗΤΕΡΑ ΣΥΝΑΠΤΕΙ ΔΕΚΑΕΤΗ ΜΙΣΘΩΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΓΙΟ ΤΗΣ

Μεθώνη, 1336, 15 Ιουλίου

«Die XV suprascripti mensis iulii, Mothoni, rogavit Anna relictā Stilianī habitatrix Mothoni fieri unam manifestationis cartam, qua dat et concedit filium suum Iohannem, natione Grecum, et affirmat ser Nicolao Mauroceno filio condam domini Henrici Mauroceno habitatori Sancte Iustine de Veneciis; qui Iohannes stare debet in suo servicio et non discedere a suo servicio usque ad decem annos proximos venturos, et cetera secundum usum.

Testes: Andreas capselarius preco, et Albertinus de Bononia et Iohannes de Regio famulli domini Iohannis Mauroceno tunc castellani Coroni et Mothoni»¹⁵¹.

ΧΕΙΡΑΦΕΣΙΑ

Μεθώνη, 1335, 1 Οκτωβρίου

«Rogavit Servusdio fustagnarius habitator et stipendiarius Mothoni, die primo predicti mensis, Mothoni, fieri unam securitatis cartam Victorii filio suo eiusdem loci habitator de tota filiali subiectione et de quantocumque unquam et cetera ut moris est.

Testes: presbiter Marcus Bello capellanus domini Iohannis Contareno olim castellani Coroni et Mothoni et ser Nicoletus Mauroceno filius condam domini Henrici Mauroceno socius domini Iohannis Mauroceno castellani et cetera. Complete et dare»¹⁵².

114

1335-1348. Διοικητικά έγγραφα. Βενετία, Βοδονίτζα, Νεγροπόντε [λ].

W. Miller, «The Marquisate of Boudonitza (1204-1404)», *Journal of Hellenic Studies* 28 (1908), σσ. 247-249, αρ. 1-5 (= Σ. Λάμπρος (μετάφρ.), «Ἡ Μαρκιωνεία τῆς Βοδονίτζης (1204-1414)», *NE* 21 (1927), σσ. 75-80, αρ. 1-5).

115

1335-1465. Διοικητικά έγγραφα. Βενετία, Βοδονίτζα, Μονεμβασιά, Φλωρεντία [λ].

W. Miller, *Essays on the Latin Orient*, Amsterdam 1964, σσ.

150. Για τον πρώτο τόμο πρβλ. σχετ. λήμμα 110 του παρόντος.

151. σ. 110, αρ. 6.206.

152. σσ. 80-81, αρ. 6.139.

